

VISST ÄR DET SKÖNT ATT LEVA

Visst är det skönt att leva
När sommaren är ny
Jag smyger ut ur huset
När morgonen syns gry
När solen kittlar granarna
I öster på vår ö
Där ekorr'n redan vaknat
Och mumsar kottefrö
Där fågelbarn i fågelholk
Jämt piper efter mat
Och inte unnar mamman sin
Att vara sommarlat

Jag går omkring och myser
Så nyfiken på allt
Har glömt vår långa vinter
Då det var mörkt och kallt
Jag tittar ut mot fjärden
Där ej nån båt hörs av
Som stör den första morgonen
Som sommaren mig gav
Visst är det skönt att leva
När sommaren är ny
Jag smyger in i huset
När morgonen syns gry

Karin Rutqvist

När jag gick i skolan och hade fyllt sju,
jag minns det så klart, fast längesen nu.
Jag sa fröken till fröken fast fröken var fru.
Jag sa inte Svea och allraminst du!
Att tilltala fröken så dant var tabu!
Visst säger barn fröken till fröken ännu,
men oftare Karin än fröken och fru.
Ibland blir det mamma och mormor och du
till fröken, som då blir så smickrad ju.

Det var längesen nu
som fröken var sju
Snart är er fröken
ej fröken
blott fru.

Karin Rutqvist

